

POSTANOWIENIE

Dnia 29 listopada 2022 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny – Sekcja Egzekucyjna w następującym składzie:

Przewodniczący Sędzia Anna Braczkowska

po rozpoznaniu w dniu 29 listopada 2022 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie egzekucyjnej z wniosku (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł.

prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa

w Ł. D. P. w sprawie Km 357/21

przeciwko dłużniczce K. C.

ze skargi dłużniczki na czynność komornika sądowego w postaci postanowienia z dnia 10 września 2021 roku o oddaleniu wniosku dłużniczki o zawieszenie postępowania

w przedmiocie skargi dłużniczki na postanowienie referendarza sądowego z dnia 24 czerwca 2022 roku wydane w sprawie II 1 Co 2098/21

postanawia:

utrzymać zaskarżone postanowienie referendarza sądowego w mocy w całości.

Sygn. akt II 1 Co 1965/22

UZASADNIENIE do postanowienia z dnia 29 listopada 2022 roku

Postanowieniem z dnia 24 czerwca 2022 roku Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi: zwolniła dłużniczkę K. C. od kosztów sądowych w całości, oddaliła skargę dłużniczki na czynność komornika sądowego D. P. dokonaną w sprawie Km 357/21 w przedmiocie oddalenia wniosku dłużniczki o zawieszenie postępowania egzekucyjnego oraz oddaliła wniosek dłużniczki o ustanowienie dla niej pełnomocnika z urzędu. W uzasadnieniu spornego postanowienia referendarz sądowy wskazała, że nie zostały w przedmiotowej sprawie spełnione przesłanki żadnego z przepisów k.p.c. warunkujące możliwość czy też konieczność umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek dłużniczki, więc czynność komornika sądowego była prawidłowa. Referendarz sądowy dalej wskazała, że wniosek o ustanowienia dla dłużniczki pełnomocnika z urzędu został oddalony gdyż analiza treści skargi na czynność komornika sądowego pozwoliła jej na przyjęcie, że dłużniczka nie jest osobą nieporadną czy niezdolną do samodzielnego działania, przedstawia on swoje stanowisko w sposób zrozumiały, a także należycie formułuje i uzasadnia wnioski. W ocenie referendarza sądowego dłużniczka rozumie udzielane jej pouczenia i korzysta z przysługujących jej praw w sposób prawidłowy, prawidłowo uzupełnia braki składanych przez nią pism i środków zaskarżenia. Tym samym referendarz uznała, że przedmiotowa sprawa, która nie jest skomplikowana pod względem prawnym i faktycznym nie przekracza możliwości samodzielnej obrony przez dłużniczkę (postanowienie z dnia 24 czerwca 2022 roku k. 49).

W dniu 19 lipca 2022 roku, a więc z zachowaniem ustawowego terminu, na powyższe postanowienie skargę na orzeczenie referendarza wniosła dłużniczka. Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła rażące i mające wpływ na

treść rozstrzygnięcia naruszenie prawa materialnego i przepisów procedury. Wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia referendarza sądowego. Uzasadniając swoją skargę w zakresie oddalenia przez referendarza sądowego wniosku o ustanowienie dla niej pełnomocnika z urzędu wskazała, że przedmiotowa sprawa ma wyjątkową wagę, strona przeciwna jest reprezentowana przez pełnomocnika profesjonalnego w toku egzekucji a ponadto, że postanowienie referendarza sądowego narusza jej uzasadnione interesy i konstytucję RP (skarga dłużniczki k. 53-53).

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

Skarga na orzeczenie referendarza sądowego jako niezasadna skutkować musiała utrzymaniem w mocy zaskarżonej decyzji referendarza w zakresie jego wszystkich punktów.

W zakresie zwolnienia od kosztów sądowych decyzja referendarza sądowego była prawidłowa, gdyż przeciwko dłużnicze toczy się postępowanie egzekucyjne w sprawie Km 357/21, więc jej sytuację materialną należy uznać za trudną. Orzeczenie to oparło się o treść art. 102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i było prawidłowe.

W zakresie oddalenia przez referendarza sądowego wniosku o ustanowienie dla dłużnika pełnomocnika z urzędu wskazać należy, co następuje. Stosownie do treści art. 117 § 1 k.p.c., strona zwolniona od kosztów sądowych w całości lub w części ma prawo zgłosić wniosek o ustanowienie dla niej adwokata lub radcy prawnego. Również osoba fizyczna, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. (art. 117 § 2 k.p.c.). Sąd uwzględni wniosek, jeżeli udział adwokata lub radcy prawnego w sprawie uzna za potrzebny (art. 117 § 2 k.p.c.).

Potrzeba udziału pełnomocnika fachowego w postępowaniu zachodzi, gdy strona wnosząca o jego ustanowienie jest nieporadna ma trudności z samodzielnym podejmowaniem czynności procesowych albo, gdy sprawa jest skomplikowana pod względem faktycznym lub prawnym. (por. orzeczenie SN z dnia 23 września 1964 r., II PZ 46/64, NP 1965, nr 5, s. 56).

Ustanowienie pełnomocnika z urzędu może nastąpić jedynie na wniosek, a sąd powinien z dużą ostrożnością dokonywać oceny zasadności takiego wniosku. Należy mieć na uwadze, że z jednej strony ta ostrożność jest wskazana, aby przeciwdziałać sytuacjom, w których strona nieporadna, mająca trudności z samodzielnym podejmowaniem czynności procesowych, bądź uczestnicząca w postępowaniu skomplikowanym pod względem faktycznym lub prawnym, nie została pozostawiona „sama sobie”. Z drugiej jednak strony ostrożność i wnikliwa ocena jest niezbędna także z uwagi na to, aby w sposób nieuzasadniony nie zwielokrotnić sytuacji ustanawiania pełnomocnika z urzędu. (wyrok SN z 2003-10-28 I CK 185/02 opublikowany w programie komputerowym L.).

W niniejszej sprawie, w ocenie Sądu na etapie postępowania w sprawie II 1 Co 2098/21 (obecnie II 1 Co 1965/22), w którym doszło do oddalenia przez referendarza sądowego wniosku dłużniczki o ustanowienie dla niej pełnomocnika z urzędu – taka potrzeba nie zachodziła. Jak bowiem wynika z ponownej analizy treści wszystkich pism procesowych złożonych w jej toku przez dłużniczkę – doskonale rozumie ona swoją sytuację procesową i przysługujące jej uprawnienia, korzysta z nich aktywnie licznie składając niezasadne środki zaskarżenia od wszelkich czynności komornika sądowego czym niewątpliwie przedłuża trwające przeciwko niej i bezskuteczne postępowanie egzekucyjne. Wskazać więc należy i podkreślić wyraźnie, że sąd ustanowi dla strony postępowania pełnomocnika profesjonalnego jedynie w sytuacji, gdy jego udział w sprawie uzna za niezbędny. W tym zakresie Sąd odwoławczy w pełni podziela stanowisko referendarza sądowego, że dłużniczka nie jest osobą nieporadną czy niezdolną do samodzielnego działania, przedstawia ona swoje stanowisko w sposób zrozumiały, a także należycie formułuje i uzasadnia wnioski. W ocenie referendarza sądowego dłużniczka rozumie udzielane jej pouczenia i korzysta z przysługujących mu praw w sposób prawidłowy, prawidłowo uzupełnia braki składanych przez nią pism i środków zaskarżenia. Tym samym referendarz sądowy prawidłowo uznała, że przedmiotowa sprawa, która nie jest skomplikowana pod względem prawnym, i faktycznym nie przekracza możliwości samodzielnej obrony przez dłużniczkę. Orzeczenie referendarza sądowego

zawarte w treści punktu trzeciego postanowienia z dnia 24 czerwca 2022 roku, Sąd II instancji uznał za w pełni prawidłowe.

Za prawidłowe Sąd uznał również rozstrzygnięcie zawarte w treści punktu drugiego spornego postanowienia – w zakresie oddalenia skargi na czynność komornika sądowego.

Jak wynika bowiem z treści art. 820 k.p.c. organ egzekucyjny zawiesza postępowanie na wniosek dłużnika, jeżeli sąd zawiesił natychmiastową wykonalność tytułu lub wstrzymał jego wykonanie albo dłużnik złożył zabezpieczenie konieczne według orzeczenia sądowego do zwolnienia go od egzekucji. Wobec faktu, że dłużniczka takiej okoliczności nie wykazała przed organem egzekucyjnym, orzeczenie referendarza sądowego (i tym samym czynność komornika sądowego) uznać należało za prawidłowe.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 767 ze znacznikiem 3a k.p.c., należało orzec jak w sentencji postanowienia.